מוסדות המיישי״ך

לימוד לסעודת מוצאי יום הכיפורים

סדר לימוד על השולחן מרבנו יוסף חיים זיע״א

מוסדות הרב בניהו שמואלי המיישי״ר בת ים – בנשיאות המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט״א

רעיא מהימנא פרשת אמור (דף צ״ט ע״ב), כפי שייסד רבנו יוסף חיים

מתי וכיצד אומרים

- במוצאי יום הכיפורים לאחר תפילת ערבית, מתישבים לאכול ולשתות בסעודת צאת הצום.
- בעודם מסובים על השולחן וקודם שמברכים ברכה אחרונה, אומרים תחילה את פתיחת אליהו הנביא בשלמותה.
- מיד לאחריה קוראים את לשון הזוהר הקדוש מרעיא מהימנא המובא כאן.

ביומא דר״ה נפיק יצחק בלחודוי וקרי לעשו לאטעמא ליה תבשילין, דכל עלמא כל חד כפום ארחוי, דהא בההיא שעתא (בראשית כ״ז:א׳) וַתִּכְהֶיןָ עֵינָיו מֵרְאֹת דנפק מניה מאן דאחשך אפי בריין ואתפרש ושכיב על ערסיה דדינא וקרי לעשו ואמר וצודה לי צידה ועשה לי מטעמים והביאה לי׳ ורבקה אמרה אל יעקב בנה רחימא דנפשה בנה רחימא דאתמסר לה מיומא דאתברי עלמא, ופקידת ליה לאתערא איהו באינון מטעמים דיליה, ויעקב אתער מתתא מתלבש בצלותין ובעותין, והקול קול יעקב בההוא שופר דקא סליק ואתער יעקב לגביה ואתקריב בהדיה ויגש לו ויאכל ואתכליל דא בדא, כיון דאתכליל בהדיה (בראשית

קמב, ב) וַיָּבֵא לוֹ יַיִן דא יין דמנטרא יין דהוא חידו דלבא רזא דעלמא דאתי כדין וירח את ריח בגדיו צלותין דסלקין ובעותין ויברכהו, נח רוגזא וחדי לבא וכלא איהו רחמי, כיון דאיהו אתכליל ביעקב כל אינון חיילין ותוקפין ורוגזין דהוו, זמינין אתבדרו ולא אשתכחו תמן וישראל נפקין מן דינא בחדוה ובברכאן, וַיְהִי אַךְ יָצֹא יָצָא יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו ביומא דא בחדוה ובברכאן עלאין וְעֵשָׂו אָחִיו בָּא מִצֵּידוֹ טעין טועני מעובדי דעלמא, וַיַּעַשׂ גַּם־הוּא מַטְעַמִּים חדיד לישניה למטען טענות, אתקין סהדי וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקֻם אָבִי יתער בדינוי, וְיֹאכַל כמה עובדין בישין דכל עלמא דהא אשכחנא, וַיֶּחֱרַד יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד־מְאֹד דקא לא יכיל לאתפרשא מכללא דיעקב דאיהו בחדוה, וַיֹּאמֶר מִי־אֵפוֹא הוּא הַצָּד־צַיִד בכמה צלותין ובעותין ואוכל מכל בטרם תבא וָאֲבָרְכֵהוּ גַּם־בָּרוּךְ יִהְיֶה. כְּשָׁמְעַ עֵשָׂו אֶת־דִּבְרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צְעָקָה גְּדֹלָה וּמָרָה עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בָּרְכֵנִי גַם־אָנִי אָבִי: דחמי דהא צידו לא הוה כלום, עד לבתר דאמר ליה הנה מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה מוֹשָׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעָל. אלין תקיפין ואכלוסין דשאר עמין ודא קשיא ליה מכלא, וישטום עשו את יעקב למיזל אבתריה ולקטרגא ליה תדיר׳ ויעקב אזיל באינון יומין דבין ר״ה ליום הכפורים עריק לאשתזבא מניה, תב בתיובתא שוי גרמיה בתעניתא עד דאתי ר״ה ויה״כ כדין ידעי יִשְׂרָאֵל דעשו בא ועמו ארבע מאות איש כלהו מקטרגי זמינין לקטרגא לון מיד ויירא

יעקב מאד ויצר לו ואסגי בצלותין ובעותין (בראשית ל״ב:י׳)

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְיָ הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ: עד דנטיל עיטא כִּי־אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנָי. וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו. עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים עֶשְׂרִים: גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים וַעְיָרִם עֲשָׂרָה: כך הוא סטרא דיליה גמלים הוא נחש כמין גמל בשעתא דפתי (סמ״אל) לאדם ארכיב על נחש כמין גמל תנינן מאן דחמי גמל בחלמיה מיתה נקנסה עליו מלמעלה ואשתזיב מינה, וכלא חד, וכדין אהדר עשו אפטרופוסא דיעקב ויעקב לא בעא דובשיה ועוקציה, יעבור נא אדוני לפני עבדו, כדין וישב ביום ההוא עשו לדרכו אימתי בשעת נעילה דהא אתפרש מעמא קדיש וְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שביק לחוביהון וכפר עלייהו, כיון דההוא מקטרגא אזיל בההוא דורונא ואתפרש מנייהו בעי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא למחדי בבנוי מה כְּתִיב וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת: כיון דיתבו בסכות הא אשתזיבו מן מקטרגא וקודשא בריך הוא חדי בבנוי, זכאה חולקהון בהאי עלמא ובעלמא דאתי. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן: